

[Anden næstformand]

(Lovforslag nr. L 120).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Socialministeren (Else Winther Andersen):**

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Den Sociale Ankestyrelse. (Delegation af kompetence).
(Lovforslag nr. L 115).

I ministerier og styrelser er der i takt med stigningen i det offentliges opgaver og som led i en tidssvarende personalepolitik sket en udstrakt delegation af ansvaret for opgavernes løsning efter almindelige forvaltningsretlige principper om delegation.

I forbindelse med oprettelsen i 1973 af Ankestyrelsen, som er øverste administrative klageinstans på det sociale område, blev der lagt vægt på styrelsens uafhængighed ved at tillægge styrelseschefen og ankecheferne kompetencen til at træffe afgørelse i sagerne.

Forslaget om en tilsvarende mulighed for delegation i Ankestyrelsen til henholdsvis ankecheferne og sekretariatsmedarbejderne skal derfor ses som led i styrelsens bestræbelser for en effektivisering og modernisering af organisationen. Et væsentligt led i en sådan modernisering er adgangen til at delegerede beføjelser.

Der vil efter forslaget ikke ske ændringer i Ankestyrelsens uafhængighed eller i borgernes retssikkerhed.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ophævelse af bestemmelsen om, at forældrebetalingen for ophold i daginstitutioner skal fastsættes for et regnskabsår ad gangen).
(Lovforslag nr. L 121).

For at understøtte ønsket om øget forældreindflydelse og ønsket om øget fleksibilitet inden for daginstitutionsområdet foreslås det, at kommunerne skal have mulighed for at ændre taksterne i løbet af året på grundlag af reviderede budgetter.

Sigtet med lovforslaget er at løse op for en af de bindinger, kommunerne har ved tilrettelæggelsen af dagtilbudene. Lovforslaget er således en direkte følge af regeringens aftale med Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi 1992-1994, hvor kommunerne netop fremhævede ønsket om muligheden for at ændre taksterne i løbet af året.

Lovforslaget vil forbedre muligheden for løbende at opnå sammenhæng mellem forældrebetalingen og udgifterne ved driften af pasningsordningen. For eksempel betyder det, at forældrene vil få mulighed for at opnå fordelene ved lavere udgifter i løbet af budgetåret, og omvendt, at kommunen kan regulere forældrebetalingen på baggrund af øgede omkostninger, f.eks. som følge af længere åbningstid i dagtilbudet.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling med henblik på, at de ændrede regler kan træde i kraft den 1. januar 1992.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Herved har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Filialer af udenlandske selskaber m.v.).

(Lovforslag nr. L 116).

Forslag til lov om ændring af lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed. (Forsikring for motorkøretøjer).

(Lovforslag nr. L 117).

Forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med firmapensionskasser. (Omlægning af regnskabsår, revisorskift m.v.).

(Lovforslag nr. L 118).

Alle tre lovforslag handler om forsikring. Indholdet er imidlertid af ganske forskellig natur, og der er derfor udarbejdet tre lovforslag.

1. Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed gennemfører Rådets 11. selskabsdirektiv fra 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler.

Filialdirektivet er allerede gennemført i aktie- og anpartsselskabslovene. Reglerne om of-

[Industriministeren]

fentliggørelse af oplysninger vil efter forslaget blive de samme for filialer af udenlandske forsikringsselskaber.

Begrundelsen for reglerne er, at der skal gælde de samme offentlighedsregler for selskaber, der opererer i et andet land, uanset om det sker gennem oprettelse af filialer eller gennem stiftelse af datterselskaber. Lovforslaget foreskriver, at filialen skal give mulighed for, at offentligheden her i landet kan få de samme oplysninger, som selskabet stiller til rådighed i hjemlandet.

2. Forslaget om ændring af lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed gennemfører Rådets direktiv fra 1990 om ændring af 1. og 2. skadesforsikringsdirektiv, der vedrører ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

Forslaget indebærer, at lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer bringes ind under anvendelsesområdet for fri udveksling af tjenesteydelser i 2. skadesforsikringsdirektiv. Ved fri udveksling af tjenesteydelser forstås, at et forsikringsselskab fra et etableret forretningssted i en medlemsstat dækker en risiko, der består i en anden medlemsstat.

Med henblik på at sikre, at forsikringstage- ren og/eller skadelidte tredjemand ikke stilles dårligere over for et forsikringsselskab, der udøver virksomhed som tjenesteyder, end over for et forsikringsselskab, der er etableret i hans eget land, pålægges det et tjenesteydende forsikringsselskab at udpege en repræsentant, som skal være etableret i værtslandet og ansvarlig for behandlingen af krav fra skadelidte personer.

3. Forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med firmapensionskasser har til formål at sikre, at de stramninger, som i foråret gennemførtes i årsregnskabslovgivningen i øvrigt, også skal gælde for firmapensionskasser med henblik på at højne regnskabernes informationsværdi og gennemsigtighed.

Da firmapensionskasser ikke kan børsnoteres og ikke kan oprettes i aktieselskabsform, er der sket en vis justering i lovforslaget i forhold til de stramninger, der blev gennemført i foråret 1991.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til de tre lovforslag, skal jeg hermed anbefale lovforslagene til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Herved har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om brugsmodeller m.v.

(Lovforslag nr. L 119).

Mange danske virksomheder yder i dag en meget stor teknologisk indsats, som har afgørende betydning for virksomhedernes evne til at klare den stadig hårdere konkurrence. Resultaterne af denne indsats er ofte en målrettet udvikling af helt nye produktionsmetoder og produkter, men kan også være mindre opfindelser eller løsninger på tekniske problemer, som kan udnyttes erhvervsmæssigt.

Det er vigtigt at fastholde incitamentet til denne indsats i virksomhederne. Der er behov for, at de investeringer, som virksomhederne foretager på dette område, så vidt muligt kan vende tilbage til virksomhederne, når de nye produkter m.v. afsættes.

Dette er bl.a. baggrunden for patentsystemet, hvor der kan opnås eneret i indtil 20 år til økonomisk at udnytte et patent på markedet. Et patent forudsætter i dag, at der er tale om en opfindelse på et kvalitativt ganske højt niveau.

Der er imidlertid også behov for – især af hensyn til mindre virksomheder og iværksættere – at mindre opfindelser, som ikke har en sådan opfindeshøjde, kan beskyttes. Regeringen finder det derfor hensigtsmæssigt at indføre en lovgivning, der har lighed med patentloven, men omfatter mindre opfindelser eller lignende frembringelser. Lovforslaget har til formål at indføre en sådan ny beskyttelsesform.

Denne beskyttelsesform kendes fra udlandet, bl.a. Tyskland. Herfra stammer begrebet brugsmonsterbeskyttelse, som hidtil har været anvendt i Danmark. For at holde beskyttelsesformen adskilt fra den traditionelle mønsterbeskyttelse benyttes i lovforslaget betegnelsen brugsmodel svarende til de udenlandske betegnelser »utility model«, »modèle d'utilité« og »nyttighedsmodell«.

Brugsmodeller forbindes traditionelt med visse småopfindelser eller frembringelser, der kan karakteriseres ved deres rumlige form eller konstruktion. Der findes imidlertid også andre småopfindelser f.eks. inden for elektronikindustrien og levedsmiddelindustrien, som er beskyttelsesværdige.